

SPRAWOZDANIE ZA LATA 1936–1937

Biblioteka Jagiellońska

1003281335

K73/LXV/14

63913
III

1936/1937

SPRAWOZDANIE Z DZIAŁALNOŚCI POLSKIEGO ZWIĄZKU ŁOWIECKIEGO ZA LATA 1936 — 1937

Skład Związku

Nazwiska Członków Honorowych, skład Zarządu, Wydziału Wykonawczego, Komisji Rewizyjnej i Sądu Łowieckiego — zamieszczono w „Kalendarzu Myśliwskim” na rok 1937.

Komisje i Sekcje Związkowe były w okresie sprawozdawczym następujące:

Komitet Budowy Domu Łowieckiego,
Komitet Organizacyjny Pokazów Trofeów Łowieckich,
Komitet Redakcyjny „Łowca Polskiego”,
Komisja Główna Strzelectwa Myśliwskiego,
Komisja Językowa,
Komisja Konsultacyjna Do Spraw Polowań Dla Myśliwych Zagranicznych,
Komisja Muzealno-Biblioteczna,
Komisja Nowelizacyjna Prawa Łowieckiego,
Komisja Propagandowa,
Komisja Statutowa,
Sekcja Ochrony i Hodowli Jelenia,
Sekcja Ochrony i Hodowli Łosia,
Sekcja Ochrony Niedźwiedzia.

W początku okresu sprawozdawczego — Oddziałów Wojewódzkich Związek posiadał 8, przyczem nieobjęte działalnością Oddziałów były województwa: kieleckie, lubelskie, łódzkie i poleskie.

Delegatów Wojewódzkich Związek posiadał 9, Delegatów Powiatowych — 651; nieobsadzone pozostawały powiaty: Augustów — województwa białostockiego, Limanowa i Myślenice — województwa krakowskiego, Turka — województwa lwowskiego, Brześć i Kamień Koszyrski — województwa poleskiego, Inowrocław i Nowotomysław — województwa poznańskiego, Radziechów — województwa tarnopolskiego, Błonie i Sierpc — województwa warszawskiego oraz Postawy — województwa wileńskiego.

Do Związku należało w dniu 1 stycznia r. 1936 — 37 Stowarzyszeń wraz z Oddziałami Wojewódzkimi. W ciągu roku 1936:

a. przyjęte zostały do Związku —

1. Brodnickie Kółko Myśliwskie w Warszawie (członków 25),
2. Towarzystwo Myśliwskie w Pabjanicach (członków 25),
3. Powiatowe Towarzystwo Łowieckie w Tomaszowie Lubelskim (członków 22),
4. Powiatowy Klub Myśliwski w Kutnie (członków 21);

b. skreślone zostały z listy Stowarzyszeń Związkowych —

1. Wojskowe Towarzystwo Łowieckie Garnizonu Lida w Lidzie — na własne żądanie,
2. Kółko Łowieckie „Kijowiec” w Warszawie — na skutek likwidacji.

Na dzień 31 grudnia r. 1936 liczba Stowarzyszeń Związkowych wynosiła 99 wraz z Oddziałami Wojewódzkimi, liczba zrzeszonych myśliwych — 4.635.

Skład osobowy Komisji i Sekcji Związkowych, Zarządów Oddziałów Wojewódzkich oraz wykaz Delegatów Wojewódzkich i Powiatowych, jak również wykaz Stowarzyszeń Związkowych — zamieszczono w „Kalendarzu Myśliwskim” na rok 1937.

Prace Zarządu i Wydziału Wykonawczego

Zarząd Związku odbył w ciągu roku 1936 dwa posiedzenia plenarne, Wydział Wykonawczy — 21 posiedzeń, w tem 19 zwyczajnych i 2 nadzwyczajne; w ciągu roku 1937 — posiedzeń Zarządu Związku odbyło się dwa, posiedzeń Wydziału Wykonawczego — 16.

Walne Zgromadzenie, które odbyło się dnia 24 maja r. 1936, dokonało zmiany statutu i nazwy Związku, wprowadzając nowe podstawy ustrojowe i podejmując w ten sposób pracę w kierunku przygotowania zorganizowanego łowiectwa polskiego do

roli, jaką odgrywać powinno w życiu gospodarczym Państwa, i jaką zapewnić mu winno nowe prawo łowieckie.

Przygotowanie i uzgodnienie ostatecznej redakcji projektu nowego statutu było przedmiotem obrad szeregu posiedzeń Wydziału Wykonawczego; dwóch specjalnych konferencji międzyoddziałowych i dwóch posiedzeń Zarządu Związku, po czem dopiero projekt ten wniesiony został na Walne Zgromadzenie, które przedyskutowało poszczególne jego zasady, wprowadziło szereg poprawek i uzupełnień i nowy statut uchwaliło jednomyślnie.

Statut Polskiego Związku Łowieckiego zatwierdzony został przez Władze Państwowe dnia 5 grudnia r. 1936, a następnie uzupełniony dodatkową decyzją Władz z dnia 14 czerwca r. 1937.

Wyniki podjętej w łączności z tem akcji reorganizacyjnej — przedstawia dalsza część sprawozdania.

W okresie sprawozdawczym Związek podejmował w wielu sprawach interwencję i starania wobec centralnych Władz Państwowych, uzyskując w większości wypadków rezultaty pozytywne.

Przedewszystkiem wymienić należy wydanie przez P. Ministra Spraw Wewnętrznych okólnika z dnia 9 grudnia r. 1936 „o gospodarce finansowo-budżetowej i ustalaniu preliminarzy budżetowych związków samorządowych na rok 1937/38” (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 35, poz. 245), w którym pod punktem 23 znajduje się polecenie obniżenia stawek podatku komunalnego od wykonywania prawa polowania do takiej wysokości, aby stawki te nie przekraczały: w strefie I—10 gr. z hektara, w strefie II—5 gr., w strefie III—2 gr. i w strefie IV—1/8 gr. z hektara. Nie jest to jeszcze całkowite załatwienie postulatów Związku w tej sprawie, co nastąpić ma dopiero przy nowelizowaniu rozporządzenia wykonawczego do ustawy o finansach komunalnych, niemniej jednak dotychczas stosowane, niewspółmiernie do obecnych warunków wysokie normy tego podatku zostały obniżone o 50%.

W łączności z memorjałem Związku w sprawie potrzeby uregulowania wysokości norm podatkowych, został opracowany dla Ministerstwa Spraw Wewnętrznych projekt nowego wzorowego statutu podatku komunalnego od prawa polowania, ustanawiający właściwe zasady wymierzania tego podatku.

Drugim ważnym dla łowiectwa zarządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych był wydany w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych okólnik do wszystkich P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów, zalecający Władzom Administracyjnym przy wykonywaniu obowiązków, wynikających z postanowień prawa łowieckiego, utrzymywanie ścisłego kontaktu z Oddziałami i Delegatami Związku oraz udzielanie im poparcia przy spełnianiu ich statutowych funkcji (okólnik M. S. Wewn. z dnia 27 sierpnia r. 1936 Nr. AP 18/9-7).

Ponieważ ustalony w prawie łowieckim czas ochronny dla poszczególnych gatunków zwierzyny ulega zmianom w drodze rozporządzeń P. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, przeto zamieszczanie terminów ochronnych w formie niezmienionej na blankietach kart łowieckich stawało się często przyczyną mimowolnych wykroczeń w zakresie zarówno wykonywania polowania, jak i handlu zwierzyną bitą. Z tych względów Związek wystąpił do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z wnioskiem o zamieszczanie na blankietach kart łowieckich aktualnych terminów ochronnych, względnie o skasowanie tego nadruku i dodawanie do kart łowieckich oddzielnych tabel z obowiązującymi w danym roku terminami. Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych wniosek ten przyjęło i zmieniło wzór blankietu karty łowieckiej. W związku z tem Komisja Norma-

lizacji Druków przy Prezydium Rady Ministrów ustaliła nowy wzór pozwolenia na broń.

Na podstawie rozpisanej ankiety i materiału, zebranego od Oddziałów, Delegatów Powiatowych i Stowarzyszeń Związkowych — opracowany został i złożony P. P. Ministrom: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych memoriał, wykazujący potrzebę wydania zarządzeń, uniemożliwiających dalszy rozrost kłusownictwa, którego następstwa przybierać zaczynają wprost zastraszające rozmiary.

Związek wystąpił do P. Ministra Spraw Wewnętrznych z wnioskiem o wydanie zarządzenia, aby broń myśliwska, konfiskowana kłusownikom i innym posiadającym ją nielegalnie osobom, nie była sprzedawana z licytacji, a niszczona z wyjątkiem nielicznych sztuk w lepszym stanie, które mogłyby być oddawane administracji lasów państwowych, względnie sprzedawane za niewielką opłatą organizacjom myśliwskim dla strażnicy łowieckiej.

Na żądanie Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, Związek przedstawił opinie swe w sprawie celowości zmiany terminów ochronnych dla niektórych gatunków zwierzyny, w sprawie interpretacji pojęcia „ostoi dzików”, w sprawach odstrzału łosi i niedźwiedzi oraz w szeregu innych spraw, związanych z gospodarką łowiecką i wykonywaniem polowania.

We wszystkich tych sprawach władze Związku uwzględniały postulaty i opinie specjalnych Sekcyj Związkowych i Oddziałów Wojewódzkich.

Związek złożył P. P. Ministrom: Rolnictwa i Reform Rolnych, Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości, Komunikacji oraz Przemysłu i Handlu memoriał, zawierający szczegółowy projekt wprowadzenia obowiązku plombowania zwierzyny bitej, przeznaczonych do handlu. Jakkolwiek Władze Państwowe uznały projekt ten za celowy z punktu widzenia walki z kłusownictwem i nielegalnym handlem zwierzyną, to jednak nie znalazły w obowiązującym ustawodawstwie podstawy do wydania tego rodzaju zarządzeń.

Organizacja IV Pokazu Trofeów Łowieckich powierzona została w roku 1936 Małopolskiemu Towarzystwu Łowieckiemu, które w związku z 60-leciem swego istnienia urządziło we Lwowie jubileuszową Wystawę Łowiecką w ramach Wystawy ogólnokrajowej „Nasze lasy i ochrona przyrody”.

Władze Związku zatwierdziły regulamin Komisji Głównej Strzelectwa Myśliwskiego. Po zawarciu umowy z Bractwem Strzelców Kurkowych, Komisja ta wybudowała strzelnicę myśliwską w Szczęśliwicach, na której urządzone zostały w lipcu r. 1936 po raz pierwszy samodzielne narodowe zawody w strzelaniach myśliwskich.

Podjęta została inicjatywa zorganizowania, w porozumieniu z Towarzystwem Zachęty Sztuk Pięknych, w r. 1937, w Warszawie, Wystawy „Łowiectwo w sztuce”.

Powołana została specjalna Komisja Związkowa dla rozpatrzenia projektu organizacji straży łowieckiej.

W łączności z akcją, podjętą przez Ogólnopolski Komitet Obywatelski Pomocy Zimowej Bezrobotnym — Związek wystąpił na łamach „Łowca Polskiego” z apelem, aby myśliwi ofiarowywali na rzecz pomocy zimowej część upolowanej zwierzyny, względnie jej równowartość pieniężną.

W porozumieniu i przy poparciu finansowem Ministerstwa Spraw Zagranicznych, delegacja Związku wzięła udział w międzynarodowym zjeździe łowieckim w Brunzwiku (Niemcy), na którym omawiane były sprawy organizacji Międzynarodowej Wystawy Łowieckiej, mającej odbyć się w Berlinie w r. 1937. Delegacja polska uczestniczyła również w uroczystym obchodzie ku czci Św. Huberta w Brunzwiku. Związek złożył Ministerstwu Spraw Zagranicznych sprawozdanie tej delegacji, wypowiadając się za wzięciem udziału przez łowiectwo polskie w Międzynarodowej Wystawie i składając przybliżony kosztorys organizacji działu polskiego.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych, w porozumieniu ze Związkiem, powołało Komitet Organizacyjny Polskiego Działu Międzynarodowej Wystawy Łowieckiej, udzieliło subwencji na ten cel i mianowało komisarza rządowego.

Łowiectwo polskie odniosło na Międzynarodowej Wystawie w Berlinie wielki sukces.

Z inicjatywy Conseil International de la Chasse czynione są przez Związek starania u Władz Państwowych celem wprowa-

dzenia t. zw. tryptyków, umożliwiających przewóz broni myśliwskiej przez granicę.

W okresie sprawozdawczym władze Związku nadały odznaczenia następujące:

„Złotów” — 3;

„Medali Zasługi Łowieckiej” Złotych — 11, w tem Delegatom Związku — 3, Starostom — 4, funkcjonariuszom lasów państwowych — 1;

„Medali Zasługi Łowieckiej” Srebrnych — 21, w tem funkcjonariuszom policji państwowej — 9, funkcjonariuszom lasów prywatnych — 7, strażnikom łowieckim i innym — 5;

„Medali Zasługi Łowieckiej” Brązowych — 32, w tem funkcjonariuszom policji państwowej — 16, funkcjonariuszom lasów państwowych — 5, strażnikom łowieckim — 10.

Dziennik korespondencyjny biura Związku obejmuje 3.952 pozycje spraw, załatwionych w roku 1936, oraz 3950 — w r. 1937.

„Łowiec Polski” i „Kalendarz Myśliwski”.

Realizacja bardzo daleko posuniętych zmian ustrojowych Związku, która trwać będzie jeszcze niewątpliwie w ciągu całego roku przyszłego, nie stwarza pomyślnych warunków do wprowadzenia jakichkolwiek poważniejszych zmian w wydawnictwie Związku, „Łowcu Polskim”, tembardziej, że przed trzema laty wprowadzona już została pewna obniżka prenumeraty. Zadaniem więc redakcji „Łowca Polskiego” było przede wszystkim utrzymać pismo na dotychczasowym poziomie i pomimo dokonanej zniżki — zachować charakter samowystarczalny wydawnictwa, zwłaszcza, że przy układaniu budżetu „Łowca Polskiego” na okres sprawozdawczy podnoszone były poważne wątpliwości, czy cel ten uda się osiągnąć. Należy stwierdzić, że cel ten został w zupełności osiągnięty, a bilans „Łowca Polskiego” za rok 1936 zamknięty został nadwyżką 18 zł. Cwfra ta jednak nie ilustruje we właściwy sposób korzyści, jakie wydawnictwo „Łowca Polskiego” przyniosło, gdyż prócz egzemplarzy, wysyłanych za normalną prenumeratą, „Łowiec Polski” posiada jeszcze 129 prenumeratorów ulgowych, a nadto 277 osobom wysłał się pismo bezpłatnie. Prenumeratorami, otrzymującymi organ Związku na warunkach ulgowych lub bezpłatnie, są przedstawiciele administracji leśnej, Łowczowie Powiatowi Związku, a także pewna liczba osób prywatnych i redakcyj innych wydawnictw, otrzymujących „Łowca Polskiego” bądź w drodze wymiany, bądź w celach propagandowych. W ten sposób pewna część kosztów, a mianowicie przeznaczanych na propagandę łowiectwa, która powinna obciążać ogólny budżet Związku, przerzucona jest na budżet „Łowca Polskiego”, zmniejszając w bilansie jego dochód. Okoliczność ta podniesiona jest jedynie w tym celu, aby wykazać, że „Łowiec Polski” nie tylko uporał się z własnym budżetem, ale jeszcze przyczynił się do zmniejszenia ogólnych wydatków Związku. Poza tem strona ilustracyjna pisma uległa dalszej poprawie, jak również niewątpliwie i ogólny jego poziom. O przyszłych zmianach w „Łowcu Polskim” można będzie pomyśleć, gdy staną się jasne, szczególnie pod względem finansowym, wyniki przeprowadzanej reorganizacji Związku.

Na podstawie wyników dotychczasowych prenumerata „Łowca Polskiego” została już obniżona dla członków Związku do zł. 24.— rocznie.

Wydawnictwo „Kalendarza Myśliwskiego”, kontynuowane już siódmy rok, ustaliło sobie charakter, jak należy sądzić, stałej placówki i przynosi rokrocznie zyski, uwidocznione w bilansie Związku; w roku ubiegłym okazała się nawet potrzeba wydania drugiego nakładu „Kalendarza”. Jak ocenia krytyka, „Kalendarz Myśliwski” stanowi podręczną kieszonkową encyklopedję wszystkich wiadomości, potrzebnych myśliwemu.

Sprawozdanie z przebiegu akcji reorganizacyjnej Polskiego Związku Łowieckiego

Po otrzymaniu urzędowej wiadomości o zatwierdzeniu nowego statutu Polskiego Związku Łowieckiego, Wydział Wykonawczy na posiedzeniu w dniu 17 grudnia r. 1936 ustalił plan akcji, mającej na celu najrychlejsze wprowadzenie statutu w ży-

cie, aby wyzyskać w pełni zmiany ustrojowe, umożliwiające reorganizację łowiectwa polskiego w sposób najbardziej celowy.

Na posiedzeniu w dniu 23 grudnia r. 1936 ustalono treść odezw do Zarządów Oddziałów Związku oraz do Stowarzyszeń Łowieckich, zrzeszonych w Związku, z wezwaniem do współpracy w urzeczywistnieniu reorganizacji oraz z planem działania w kierunku powołania do życia wojewódzkich i powiatowych organów Polskiego Związku Łowieckiego i jednania członków.

Plan działania, objęty temi odezwaniami, ustalał następującą kolejność akcji:

1. mianowanie Łowczych Powiatowych z pośród dotychczasowych Delegatów P. Z. S. Ł. lub z pomiędzy innych, godnych zaufania myśliwych, i przedstawienie listy ich Wydziałowi Wykonawczemu;

2. niezwłoczne rozpoczęcie przyjmowania członków zwyczajnych i nadzwyczajnych Związku z przekazywaniem w końcu każdego miesiąca Wydziałowi Wykonawczemu 50% pobranych kwot wraz z wykazami przyjętych członków;

3. Zarządy Oddziałów zwołają Walne Zgromadzenia Powiatowe członków zwyczajnych, które pod przewodnictwem Łowczych Powiatowych dokonać winny wyboru Powiatowych Rad Łowieckich oraz delegatów na Walne Zgromadzenie Wojewódzkie;

4. Zarządy Oddziałów zwołają Walne Zgromadzenia Wojewódzkie (Oddziałowe), które ukonstytuują Wojewódzkie Rady Łowieckie oraz wybiorą delegatów na Walne Zgromadzenie Związku, mające dokonać wyboru władz naczelnych Związku.

Jednocześnie zatwierdzono wzory deklaracji i legitymacji dla członków zwyczajnych i nadzwyczajnych Związku. Odośne pisma wraz z odpowiednią ilością odbitek statutu i deklaracji rozesłano w dniu 7 stycznia r. 1937.

Ponieważ na terenie województw lubelskiego, łódzkiego, kieleckiego i poleskiego nie było dotąd Oddziałów P.Z.S.Ł., przeto wystosowano w dniu 11 stycznia pisma do wszystkich Delegatów Związku na obszarze tych czterech województw z poleceniem osobistego zapisania się na członków zwyczajnych P.Z.Ł. oraz zwrócenia się do wszystkich znanych im myśliwych z wezwaniem do wstępowania w szeregi członków Związku. Równocześnie wybrano z pomiędzy tychże Delegatów oraz z pomiędzy innych wybitnych myśliwych w wymienionych województwach mężów zaufania, do których Wydział Wykonawczy zwrócił się w dniu 16 stycznia z apelem, aby we wzajemnym porozumieniu ustalili listy kandydatów na Prezesów oraz na członków Tymczasowych Wojewódzkich Rad Łowieckich i po uzgodnieniu z miejscowymi Wojewodami przedstawili kandydatury te naczelnym władzom Związku do nominacji. Dla ukonstytuowanych następnie Tymczasowych Wojewódzkich Rad Łowieckich opracowano instrukcję, wzorowaną na odezwie, rozesłanej do istniejących już Oddziałów Związku.

W łączności z napływającymi do Wydziału Wykonawczego spisami mianowanych przez Oddziały Łowczych i Podłowczych, opracowany został i zatwierdzony w dniu 14 marca regulamin dla Łowczych i Podłowczych, ustalający ich obowiązki i uprawnienia, oraz regulujący stosunek ich zarówno do władz Związku, jak i do organów Administracji Państwowej. Ustalono także wzór legitymacji dla Łowczych i Podłowczych, przewidując, że Oddziały mają zgłaszać imienne wykazy mandatariuszy Polskiego Związku Łowieckiego P. P. Wojewodom, celem podania ich nazwisk przez Urzędy Wojewódzkie P. P. Starostom, z zaleceniem współpracy w myśl okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27 sierpnia 1936 r.

W uzupełnieniu regulaminu dla Łowczych i Podłowczych, opracowano instrukcję w sprawie sporządzania statystyki łowieckiej, obejmującej: wykaz zwierzyny, ubitej na terenie powiatu, ewidencję obwodów łowieckich, wykaz członków Polskiego Związku Łowieckiego oraz spis Stowarzyszeń Łowieckich i myśliwych, czynnych na obszarze powiatu. Ponieważ statystyka, prowadzona przez Łowczych i Podłowczych, powinna opierać się na materiale, gromadzonym przez Stowarzyszenia Łowieckie i właścicieli łowisk prywatnych, przeto równocześnie przygotowano pismo do Stowarzyszeń Związkowych z prośbą o wprowadzenie z początkiem bieżącego roku łowieckiego systematycznych zapisów statystycznych, dotyczących: kosztów prowadzenia gospodarki łowieckiej na dzierżawio-

nych terenach, kosztów i wyników walki z kłusownictwem i wnykarstwem, wydatków członków Stowarzyszenia, związanych z wykonywaniem polowania, wreszcie — wykazów ubitej zwierzyny.

W wyniku przeprowadzonej akcji reorganizacyjnej, Polski Związek Łowiecki posiada obecnie — obok 8 Oddziałów Wojewódzkich, już poprzednio istniejących (w Białymstoku, w Katowicach, we Lwowie, w Łucku, w Poznaniu, w Toruniu, w Warszawie i w Wilnie) — nowe Wojewódzkie Rady Łowieckie: w Brześciu n/Bugiem, w Kielcach, w Lublinie i w Łodzi.

Do dnia 31 grudnia r. 1937 odbyły się następujące Walne Zgromadzenia Wojewódzkie:

województwa śląskiego — 31 maja, w Katowicach,
województwa kieleckiego — 8 czerwca, w Kielcach,
województw wileńskiego i nowogródzkiego — 13 czerwca, w Wilnie,

województwa poznańskiego — 28 czerwca, w Poznaniu,
województwa poleskiego — 10 lipca, w Brześciu n/Bugiem,
województwa pomorskiego — 15 lipca, w Toruniu,
województwa lubelskiego — 29 sierpnia, w Lublinie,
województwa wołyńskiego — 17 września, w Łucku,
województwa łódzkiego — 8 grudnia, w Łodzi.

Przedstawiciele centralnych władz Związku delegowani byli na Walne Zgromadzenia Wojewódzkie w Kielcach, Wilnie, Brześciu n/Bugiem i Łodzi.

We wszystkich wymienionych województwach działają już Wojewódzkie Rady Łowieckie, wybrane na podstawie postanowień nowego statutu Związku.

Skład obecnych władz Związku, władz Oddziałów Wojewódzkich oraz wykaz Łowczych i Podłowczych Powiatowych zamieszczono w „Kalendarzu Myśliwskim” na rok 1938.

Liczbowe zestawienie, obrazujące obecny stan organizacyjny Związku, przedstawione będzie w sprawozdaniu uzupełniającym na Walnym Zgromadzeniu Związku.

Wychodząc z przeświadczenia, że dla oparcia swej działalności o podstawy realne Polski Związek Łowiecki musi posiadać odpowiednie środki pieniężne oraz zapewniony wpływ na właściwy dobór osób, uprawnionych do wykonywania polowania, Wydział Wykonawczy opracował dwa memorjały:

- 1) o utworzenie — z wpływów za karty łowieckie, sięgających, po za opłatami stemplowymi, kwoty około 400.000 zł. rocznie, a dziś przelewanych w całości do Skarbu Państwa — osobnego Funduszu Ochrony Łowiectwa, pozostającego w zarządzie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych, z którego to Funduszu Polski Związek Łowiecki powinien otrzymywać 25% corocznych wpływów, oraz:

- 2) o zobowiązanie P. P. Starostów do wydawania kart łowieckich w porozumieniu z Łowczymi Powiatowymi Związku, jako najlepszymi znawcami stosunków łowieckich w powiecie.

Pierwszy z tych memorjałów został doręczony P. P. Ministrom Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w dniu 15 stycznia, drugi zaś — P. Ministrowi Spraw Wewnętrznych w dniu 12 marca.

Niektórzy P.P. Wojewodowie, doceniając znaczenie i potrzebę ścisłej współpracy ze Związkiem, wydali już okólniki do P. P. Starostów, zalecając zaciąganie opinii organów Związku we wszystkich sprawach, dotyczących łowiectwa, a w szczególności — opinii w zakresie wydawania kart łowieckich. (Okólniki P.P. Wojewodów: wołyńskiego — z dnia 25 marca 1937 r. Nr. RL. IV—1/1, poleskiego — z dnia 17 lipca 1937 r. Nr. RL. IV—1, łódzkiego — z dnia 12 sierpnia 1937 r. Nr. RL. IV—0/3 i kieleckiego — z października 1937 r. Nr. RL. —5/26).

Ponowne pismo, wykazujące potrzebę ogólnego zarządzenia w tej sprawie złożone zostało P. Ministrowi Spraw Wewnętrznych w dniu 2 września r. 1937.

Wobec częstych wypadków żądania przez Władze Administracyjne opłat stemplowych przy korespondencji, wypływającej ze statutowej działalności Związku, oraz przy składaniu danych, wymaganych w myśl prawa o stowarzyszeniach, złożony został Ministerstwu Skarbu wniosek o zwolnienie Związku oraz jego organów wojewódzkich i powiatowych — od opłat stemplowych na podstawie odnośnych postanowień ustawy o tych opłatach.

Z ogólnej sumy należności przypada za:

1) ogłoszenia w „Łowcu Polskim”	zł.	2.377.34
2) ogłoszenia w „Kalendarzu Myśliwskim”	„	1.595.00
3) książki oddane w komis	„	2.06
4) kalendarze oddane w komis	„	871.84
5) prenumerata „Łowca Polskiego”	„	121.50
6) różni.	„	623.23
Razem	zł.	5.590.97

Pkt. 7. Suma dłużników wątpliwych wynosi zł. 7.225.95 i składa się z następujących pozycji:

1) za ogłoszenia w „Łowcu Polskim” i „Kalendarzu Myśl”.	zł.	404.05
2) Towarzystwa za składki: za rok ubiegły	zł.	2.599.95
Towarzystwa za składki za rok 1936	„	4.221.95
Razem j. w.	zł.	7.225.95

Na taką samą sumę została stworzona rezerwa w bilansie po stronie biernej.

Pkt. 8. Na rachunku sum przechodnich figurują wydatki, związane z wydaniem „Kalendarza Myśliwskiego” na rok 1937 w sumie zł. 2.024.90.

b) Stan bierny.

Pkt. 1, 2, 3, 4, 5. Ogólna suma posiadanych funduszy wynosi zł. 7.742.17, która zwiększyła się w roku sprawozdawczym o zł. 517.10. W poszczególnych pozycjach zostały zwiększone następujące rachunki:

1) Fundusz Budowy Domu Łowieckiego wpłacono	zł.	62.65
odsetki w K.K.O.	„	246.00
2) Fundusz zapomogowy dla wdów i sierot	„	16.00
3) Fundusz Ochrony Łosia	„	192.45
Razem j. w.	zł.	517.10

Pozostałe fundusze są bez zmian i wynoszą: Fundusz ś. p. Ejsmonda zł. 214 i Ochrony Niedźwiedzia zł. 10.

Sprawa zabezpieczenia sum figurujących na rachunkach funduszy omówiona została przy pkt. 1 bilansu — stanu czynnego.

Pkt. 6. Suma wierzycieli wynosi zł. 11.841.86 i jest większa od sumy za rok ubiegły o zł. 5.994.50.

Efektywne wierzytelności składają się z następujących pozycji:

1) za honoraria w „Łowcu Polskim”	zł.	1.719.15
2) za książki oddane w komis	„	432.61
3) za druk, papier i klisze „Łowca Polskiego”	„	2.507.49
4) za oprawę, papier i prowizję od ogłoszeń „Kalendarza Myśliwskiego”	„	1.093.05
5) J. Regulski za wydatki budowy strzelnicy	„	2.867.68
6) B. Gędziowski za wyd. bud. strzelnicy	„	275.55
7) za składki ubezpiecz. społ. i podatki uposaż.	„	256.70
8) Gontarczyk za wykonanie medali	„	116.80
9) różni	„	385.45
Ogólna suma efektywnych wierzytelności	zł.	9.653.76

Wierzytelności buchalteryjne są następujące:

wpłata za prenumeratę r. 1937	„	2.188.10
Razem j. w.	zł.	11.841.86

Pkt. 7. Suma rezerwy na wątpliwe należności wynosi zł. 7.347.45 i równa jest sumie dłużników wątpliwych, figurujących w stanie czynnym bilansu.

Pkt. 8. Sumy przechodnie składają się z następujących pozycji:

1) wpływy z „Kalendarza” na r. 1937	zł.	4.302.00
2) wpływy ze składek członk. nadzw. na r. 1937	„	10.00
3) różne wpływy dotyczące r. 1937	„	32.90
Razem	zł.	4.344.90

Bilans za rok 1936 został zamknięty stratą zł. 1.891.10, która zostaje omówiona przy rachunku strat i zysków.

II. RACHUNEK STRAT I ZYSKÓW

Rachunek strat i zysków został otwarty sumą zł. 4.016.79 — zyskiem z roku 1935.

Związek.

Ogólne wpływy Związku w roku sprawozdawczym wyniosły zł. 10.879.38. W porównaniu do preliminowanych wpływów są większe o zł. 1.129.38.

Wpływy te składają się z następujących pozycji:

1) ze składek członkowskich za lata ubiegłe i rok bieżący	zł.	9.069.72
2) z subwencji i ofiar	„	1.597.00
3) z różnych	„	212.66
Razem j. w.	zł.	10.879.38

Ogólne wydatki Związku wynoszą zł. 18.475.17 i są większe od preliminowanych o zł. 875.17 w pozycjach: materiały piśmienne i różne drobne.

Niedobór zatem Związku w roku sprawozdawczym wynosi złotych 7.595.79 i jest w stosunku do preliminowanego niedoboru mniejszy o zł. 254.21.

„Łowiec Polski”.

Ogólne wpływy „Łowca Polskiego” wynoszą zł. 42.733.76 i są mniejsze od preliminowanych o zł. 266.24.

W pozycji prenumeraty wpływ jest mniejszy o zł. 1.025.30, zaś w pozycjach: ogłoszenia, numery pojedyncze, książki własne i komisowe wpływy są większe o zł. 1.291.54. Ogólna suma wydatków „Łowca Polskiego” wynosi zł. 42.715.58 i jest mniejsza od preliminowanych o zł. 284.42.

Nadwyżka wpływów „Łowca Polskiego” wynosi zł. 18.18 i o tę sumę jest większa od preliminowanej, gdyż „Łowiec Polski” w preliminarzu nie przewidywał żadnej nadwyżki.

Nakład „Łowca Polskiego” w roku 1936 wynosił 1.950 egzemplarzy

Płacących pełną prenumeratę było 1.305 prenumeratorów.

„Kalendarz myśliwski” na r. 1936.

Wpływy wyniosły zł. 4.575.60 i są większe od preliminowanych o zł. 225.60.

Wydatki wyniosły zł. 3.380.33 i są mniejsze od preliminowanych o zł. 39.67.

Ogólna zatem nadwyżka na Kalendarz jest zł. 1.195.27 i większa od preliminowanej o zł. 265.27.

Ogólne zestawienie przedstawia się w sposób następujący:

nadwyżka wpływów „Łowca Polskiego”	zł.	18.18
„ „ „Kal. Myśl.” 1936 r.	„	1.195.27
wpłacili dłużnicy wątpliwi	„	148.25
razem po stronie wpływów	zł.	1.361.70
Nadwyżka wydatków Związku wynosi	„	7.595.79
Spisano na amortyzację ruchomości	„	1.078.50
Utworzono rezerwę na wątpliwe należności	„	595.30
razem niedobór wyniósł	zł.	9.269.59

mniej nadwyżka wpływów zł. 1.361.70 — faktyczny zatem niedobór za rok 1936 wyniósł zł. 7.907.89 i został częściowo pokryty z następujących źródeł:

z zysku 1935 roku	zł.	4.016.79
z zasiłku otrzymanego z Ministerstwa	„	2.000.00
Rolnictwa	„	2.000.00
razem	zł.	6.016.79

a zatem końcowy niedobór bilansowy wynosi zł. 1.891.10 i jest mniejszy od niedoboru preliminowanego o zł. 1.013.90.

W konkluzji poprzednich porównań rzeczywistych pozycji wpływów i wydatków za rok 1936 z preliminowanymi, stwierdzać należy fakt, że minimalne odchylenie w poszczególnych pozycjach oraz dodatnią różnicę w ogólnym zestawieniu zawdzięczać należy bardzo przeźornie i z matematyczną dokładnością zestawionemu preliminarzowi.

PRELIMINARZ NA ROK 1937

Z w i ą z e k	Wydatki	Wpływy
Składki członkowskie		zł. 13.000.00
Odznaki członkowskie i różne		" 4.500.00
Pensje i świadczenia socjalne	zł. 9.900.00	
Porto i materiały piśmienne	" 2.000.00	
Komorne	" 3.000.00	
Nagrody i odznaczenia	" 750.00	
Organizacyjne	" 1.500.00	
Różne	" 1.000.00	
	zł. 18.150.00	zł. 17.500.00
Niedobór		" 650.00
	zł. 18.150.00	zł. 18.150.00

„Łowiec Polski“		
Prenumerata		zł. 37.000.00
Ogłoszenia		" 6.000.00
Numery pojedyncze		" 1.000.00
Druk, papier, klisze	zł. 18.400.00	
Honorarja	" 8.600.00	
Pensje i świadczenia	" 9.250.00	
Porto i ekspedycja	" 2.900.00	
Nagrody i konkursy	" 500.00	
Prowizja od ogł. i różne	" 3.350.00	
	zł. 43.000.00	zł. 44.000.00
Nadwyżka wpływów	" 1.000.00	
	zł. 44.000.00	zł. 44.000.00

	Wydatki	Wpływy
„Kalendarz Myśliwski“ 1937 r.		
Sprzedaż i ogłoszenia		zł. 6.395.00
Druk, papier, klisze	zł. 2.850.00	
Honorarja	" 850.00	
Prowizja od ogłoszeń i różne	" 1.150.00	
	zł. 4.850.00	zł. 6.395.00
Nadwyżka wpływów	" 1.545.00	
	zł. 6.395.00	zł. 6.395.00

OGÓLNE ZESTAWIENIE:

Nadwyżka wpływów		
„Łowiec Polski“		zł. 1.000.00
„Kalendarz Myśliwski“		" 1.545.00
Nadwyżka wydatków		
Związek	zł. 650.00	
Niedobór z roku 1936	" 1.895.00	
	zł. 2.545.00	zł. 2.545.00

SPRAWOZDANIE KOMISJI REWIZYJNEJ ZA ROK 1936.

Niżej podpisani członkowie Komisji Rewizyjnej Polskiego Związku Stowarzyszeń Łowieckich, po sprawdzeniu przedstawionych ksiąg buchalteryjnych systemu Hinza, stwierdzają zgodność tych ksiąg z odpowiednimi dowodami kasowymi i memoriałowymi oraz zgodność bilansu zamknięcia, sporządzonego na dzień 31 grudnia 36 r., rachunek strat i zysków za rok sprawozdawczy 1936.

Komisja Rewizyjna, stwierdzając powyższe, uznaje, że rachunek Polskiego Związku Stowarzyszeń Łowieckich prowadzony jest w sposób, zgodny z ogólnie przyjętymi zasadami księgowości.

Opierając się na powyższem, Komisja Rewizyjna wnosi, aby Walne Zgromadzenie Polskiego Związku Łowieckiego, raczyło udzielić Zarządowi absolutorjum z jego czynności i zatwierdzić:

bilans na dzień 31 grudnia 1936 r., wykazujący sumę zamknięcia zł. 31.154.88 ze stratą zł. 1.891.10.

Komisja Rewizyjna zaznacza, że faktyczny niedobór za rok operacyjny wyniósł zł. 7.907.89, który został częściowo pokryty z następujących źródeł:

z zysku z 1935 roku	zł. 4.016.79
z zasiłku otrzymanego z Min. Roln. i Reform Rol.	zł. 2.000.00

razem zł. 6.016.79

Wobec powyższego, Komisja Rewizyjna zwraca uwagę, że przedstawiony przez Zarząd preliminarz budżetowy na rok 1937 będzie bardzo trudny do wykonania.

Warszawa, dnia 10 maja 1937 r.

(—) A. Fabjan (—) I. Grymiński (—) J. Ścigalski
(—) Z. Kowalski.

